

Да се
Казнионие 29
Всегие Сидие
23.11 - БШШё

Ш Ш Ю 1 1 Ш « Ю Ш Ш

София 1421, ул. „Крум Попов“ №52-55 вх. Б ет 6, ат. 4

ivangetz@cinemaq.bg, г&ШЗ 30 31/966 99 25 Гах:8659439, тобПе: 0882 388 311

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
РБ, СОФИЯ

СТАНОВИЩЕ

относно искането за обявяване на
противоконституционност на § 83 от
Закона за държавния бюджет на РБ за 2011

Уважаеми конституционни съдии,

Член 23 от Конституцията на РБ еднозначно вменява на държавата задължението да подпомага развитието на изкуствата, едно от които е киноизкуството. Законът за филмовата индустрия в своя член 17 (преди промените, отразени в Закона за държавния бюджет на РБ за 2011) конкретизира ангажимента на държавата по отношение на киното. Измененията в закона и конкретно думите „до“ и „при възможност“ изпразват от съдържание чл. 17 и в противоречие с текста на конституцията освобождават държавата от ангажимента да подпомага киноизкуството.

Искам да обърна внимание на няколко факта от спецификата на филмовата индустрия, отличаващи я от технологията на други изкуства. На първо място създаването на един филм е в еднаква степен акт на изкуството и индустриален процес, осъществяван от многоброен екип, скъпоструваща технология и организация. Коренно различна ситуация в сравнение с поезията и живописата например. В България киното съществува изцяло на проектен принцип. За разлика от театъра, операта, музиката и други изкуства, държавата не поддържа сграден фонд, заплати, технически съоръжения. С изключение на дузината служители на ИА НФЦ, помещаващи се в няколко стаи, никакви продуценти, режисьори, сценаристи, оператори, творчески и технически сътрудници нямат сключени трудови договори с държавни структури по отношение създаването на филми. Филмите се финансират от държавната помощ, частни инвестиции, съфинансиране от европейски фондове. Съществуването на кинопрофесиите в

България е жизнено свързано с ритмичното обявяване на конкурсни сесии за държавно подпомагане на филмови проекти. Филмовата индустрия съществува като се финансира по сходни процедури във всички страни на ЕС. Процедурите за набиране на средства за европейски филми по правило започват със спечелване на национална субсидия. Тази субсидия е гаранция за европейските фондове, продуценти и разпространители. Тя позволява развитието на проекта и „затварянето“ на бюджета. Настоящият текст на закона не дава възможност на спечелилите субсидия продуценти да търсят необходимото дофинансиране на своите филми, тъй като финансирането „при възможност“ не може да служи за основа на преговорите с български и чуждестранни копродуценти, разпространители, както и да се кандидатства пред европейски фондове за подпомагане на филми и културни проекти.

Още една причина българското кино да не може да съществува в днешно време без държавна помощ е фактът, че българската държава в разраз със задълженията си по отношение на българската култура, разпродаде всички държавни киносалони в цялата страна без да се погрижи за запазването на предмета на дейност. В резултат през последните 20 години киносалоните в България са намалели от над 2500 до около 120. Дори тези малко на брой киносалони в по-голямата си част са собственост на дъщерни фирми на големите холивудски разпространители и прожектирането на български филми за тях не е приоритет. Това унищожение на кинопоказа лишава българското кино дори от теоретична възможност да бъде печелившо в тези условия.

Уважаеми конституционни съдии,

В заключение искам да декларирам, че представляваното от мен Сдружение на филмовите и телевизионни режисьори подкрепя искането за обявяване на противоконституционност на §83 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2011 г.

23.02.2011.

София

Проф. Иван Георгиев:
Председател на сдружението